

12. uge

Pagtstroen

"Men at ingen bliver retfærdig for Gud ved loven, er klart; for 'den retfærdige skal leve af tro'" Gal 3,11.

Hovedtanke

Pagten, som Gud har indgået med os mennesker, er en nådespagt. Dette ses tydeligst på korset. Mennesket må i troen gribe det, som Gud tilbyder.

Introduktion

I det 18. årh. skrev John Newton, en tidligere kaptajn på et slaveskib, sangen "Amazing Grace". Det er en af de allermost kendte kristne sange. I den beskriver han sin omvendeshistorie, men henvender sig også samtidig til sin ven William Cowper, der led under depressioner og var fuldstændig fortvivlet over spørgsmålet, om han nu var frelst.

Kristne har til alle tider beskæftiget sig med spørgsmålet om frelsesvished. Hvordan kan jeg vide, om jeg virkelig er frelst, eller om Gud har tilgivet min skyld? John Newton slår i sangen fast, at Gud har frelst ham – den værste af alle syndere. Ja, Guds nåde er stor og generøs, og hans løfte om at frelse os gælder også i dag og for alle.

Oversigt

Søndag	Korset alene	1 Kor 2,1-5; Gal 6,11-17
Mandag	Frikøbt	1 Pet 1,18-19; Rom 6,23
Tirsdag	Troens forbillede	1 Mos 15,1.6; 1 Mos 17,1-5
Onsdag	Abrahams retfærdighed	1 Mos 16,1-5; Rom 4,1-5
Torsdag	At stole på løfterne	Sl 34,9; Matt 11,28-30
Fredag	Vi har fred med Gud	Rom 5,1

Korset alene

1 Kor 2,1-5
Gal 6,11-17

Hvilken betydning havde korset i apostlen Paulus' liv?

Hvilken rolle spiller det i mit liv?

Forståelse

På Jesu tid var døden på korset den største skam. Det var tilmed farligt at bekende sig til den korsfæstede. Måske formoder Paulus derfor, at hans modstanderes ve og vel er vigtigere for dem end korsets budskab, og at de derfor kræver omskærelse. De vil gerne roses for, at de konsekvent kræver, at buddene skal holdes. For Paulus derimod er det ikke egne gerninger, men korset det kommer an på. Det har forandret alt for Paulus. Han ved: omskærelse har ingen betydning, men Jesu død alene – ved korset alene er han blevet til et nyt menneske.

Anvendelse

Blandt kristne har betydningen af retfærdiggørelse ved tro og de gode gerninger også til alle tider været et diskussionsemne. Det er vigtigt for de fleste at rette sig efter de 10 bud og tage vare på buddet om næstekærlighed. Men der, hvor man begynder at se ned på andre, fordi de ikke tager det lige så alvorligt som en selv, bliver det problematisk. For Paulus' modstandere er korset ikke hovedsagen, men deres egen lovlighed. Den, der ser på andre, står i fare for at sammenligne sig med dem og være stolt over sin egen fortræffelighed. Det menneske, der derimod retter sit blik mod korset, ved, at det intet kan udrette uden Guds nåde.

Refleksion

"Troen og korset gør det. For tro kan ikke bestå uden kors" (Martin Luther).

Hvor står jeg i fare for at miste korset af syne?

Frikøbt

1 Pet 1,18-19
Rom 6,23

Hvad er "prisen" for menneskets "frikøb"?

Hvilken betydning har det for mig, at jeg er "frikøbt"?

Forståelse

I antikken var en slave sin herres livslange ejendom, som han kunne skalte og valte med. Slaver var en handelsvare. Derfor kunne de også blive frikøbt. I dette tilfælde var købsprisen "løsepengene". Det Nye Testamente anvender blandt andet dette billede for at anskueliggøre menneskets frelse. Det menneske, der på grund af sit fravalg af Gud blev syndens slave. Mens det i antikken var tilstrækkeligt med et passende pengebeløb for at frikøbe en slave, gik Gud et stort skridt videre: Han byttede plads med os og døde for os på korset.

Anvendelse

Mange mennesker har svært ved at modtage denne gave. Selv hos mennesker, der har været kristne længe, dukker spørgsmålet hele tiden op: Er jeg virkelig tilgivet? Hvordan kan jeg være sikker på, at jeg virkelig er frelst? Det synes enkelt: Tro blot! Men virkeligheden ser anderledes ud. Tvivl, usikkerhed, et forvrænget billede af sig selv, se bort fra det væsentlige osv. Først når man slipper sin egen retfærdighed (sine egne præstationer) og erkender sin synd (sine mangler), kan troen, som giver vished om frelsen, vokse.

Refleksion

Free at last,
He has ransomed me
His grace runs deep
While I was a slave to sin,
Jesus died for me
Yes, He died for me.

Who the Son sets free
Oh is free indeed
I'm a child of God, yes, I am
In my Father's house
There's a place for me
I'm a child of God, yes, I am.

(Tekst og melodi: Ben Fielding og Reuben Morgen)

Troens forbillede

1 Mos 15,1-6

1 Mos 17,1-5

Hvordan blev Abrahams tillid styrket?

Hvad har opmuntret mig til kaste mig ud i troen?

Forståelse

Det er ikke for ingenting, at Abraham nævnes som "troens far". Fra hans liv får det hebraiske ord for "tro", som har samme rod som "amen", fylde og mening for alle efterfølgende generationer. Det beskriver fuldstændig tillid til Guds magt og løfte samt trofasthed over for ham, der er absolut pålidelig og tillidsværdig.

Abrahams tro var udfordret på mange måder. Han blev opfordret til at forlade sin hjemegn og flytte til et ukendt land. Han skulle være far til hele folkeslag og havde endnu ingen efterkommer. Og da han senere fik en arving, skulle han ofre ham. Han var en meget prøvet mand, der udelukkende havde en sikkerhed: Guds løfte. Gud åbenbarede sig for ham med ordene: "Jeg er Gud den Almægtige!" – den Gud, for hvem intet er umuligt. I vores tekst kan vi se, at Gud understreger dette "Jeg er". "Jeg er dit skjold og din store løn" (1 Mos 15, Luther 2017).

Anvendelse

En børnesang, "Lad mig tro som...", fortæller om Bibelens forskellige troshelte. Hvert vers begynder med disse fire ord og fortsætter med et navn, Abraham, Daniel osv. Abraham var en af disse troshelte. I afgørende øjeblikke i hans liv rettede han sin tillid mod Gud og troede på ham. Denne indstilling kalder Bibelen for "retfærdighed", som Gud søger hos os. Paulus erkender dette som den eneste betingelse for at opnå frelse (Rom 4) – og det er Gud selv, der vækker troen i os (Ef 2,8-9).

Refleksion

"Lad mig tro som Abraham. Hvad kan der dog ske for den, der har en sådan tro?"

Abrahams retfærdighed

1 Mos 16,1-5
Rom 4,1-5

Abraham tvivlede, Abraham troede – hvordan passer det sammen?

Hvorfor er det vanskeligt for mange at tro, at de er antaget af Gud?

Forståelse

Abraham var ikke altid den strålende troshelt. Der var også svage øjeblikke i hans liv, hvor han tvivlede på Gud og hans løfter. Alligevel forblev han troens far og blev anset som retfærdig hos Gud. Hemmeligheden er, at retfærdigheden blev "tilregnet" ham, så han for Gud blev fuldkommen. Det hebraiske ord "hasab", tilregne (1 Mos 15,6), forekommer også i ofringsforskrifter, der fortæller om, at offeret ikke skal "tilregnes", når der skete brud på forskrifterne (3 Mos 7,18; 17,1--4). Synderen modtog tilgivelse på grund af offeret, som var en henvisning til Kristus. Guds retfærdighed blev også tilregnet Abraham, fordi han troede.

Anvendelse

Kender du den livsens kilde,
hvorfra nådens strøm udgår?
Om al verden øse ville,
den udtørres intet år.
Fra Guds egen hjerterod
strømmer ud den nådeflod,
hen mod alle jordens sider
salig sødt dens vande glider.

Tidens fylde er oprunden,
hvad Gud loved, er alt sket,
ham, de søgte, han er funden,
verden har sin Frelser set;
hen til ham de fromme gik,
øste nådens læskedrik,
vidned årle, vidned silde:
Jesus Krist er livsens kilde!

(Herman Andreas Timm 1834, Salmebogen 354,1.3)

Refleksion

Gud tilregner mig sin retfærdighed – aldeles ufortjent.
Dette løfte gælder.

At stole på løfterne

Sl 34,9
Matt 11,28-30

Hvordan kan man "smage og se" Guds godhed?

Hvilken byrde vil Jesus befri mig for?

Hvilket "åg" er godt for mig?

Forståelse

Bibelen vidner om en god Gud, der tager sig af mennesket på trods af dets fejltagelser og svigt. Skaberens løfter ses gennem hele Skriften, men kulminerer i Jesus Kristus. At Guds Søn ofrede sig for syndere, er det største bevis for Guds kærlighed. På korset "stiftede han fred" med menneskeheden, der var faldet i fjendehånd (Kol 1,20).

Anvendelse

I vores eget liv handler det også om denne fred med Gud, når vi får tilbudt "retfærdiggørelse ved tro". Når vi siger "ja tak" til denne Guds gave, oplever vi en ny lethed ved livet og en indre fred, som vi ikke kendte før. Vi oplever så, hvad sand frihed reelt betyder.

Refleksion

Hvordan viser det sig i min hverdag, at jeg helt og holdent stoler på Kristi fortjeneste og ikke på mine egne gerninger? Hvordan oplever jeg, at Gud gang på gang giver mig ny kraft, og at hans byrde er let, og hans åg er godt?

Vi har fred med Gud

Rom 5,1

Når fred fylder sjælen med lovsanges lyd,
 når sorgen nedbøjer min sjæl;
 hvad end er min lod, du har lært mig at tro:
 Det er vel, ja, med dig alt er vel.

Når Satan mig plager med nød og besvær
 og søger at få mig til træl,
 da flyr jeg i tro til min frelser så kær;
 thi han udgød sit blod for min sjæl.

Min synd han tog på sig, og død er dens løn;
 han bar det alt, ej blot en del.
 Gud elskede verden og gav os sin søn,
 og med ham er nu alting så vel.

O Herre, bered os for livet hos dig,
 fra Djævelens løgn os udfri,
 at vi i din Himmel må synge din pris
 til din ære med sød melodi.

(Horatio Spafford 1876, *Salmebogen* 390)

Resumé

Den korsfæstede er omdrejningspunkt for Paulus' liv og forkyndelse. Derfor roser han sig udelukkende af Kristi retfærdighed, som Gud har tilregnet os af fri nåde. Abraham er forbilledet på denne retfærdighed. Han var ikke uden fejl og mangler, og alligevel kaldte Gud ham for retfærdig, for han satte hele sin lid til Gud.

Egne tanker

Spørgsmål til drøftelse

1 "Når den moralske lov kræver, at vi skal blive bedre mennesker, er konsekvensen, at vi også skal kunne det."

Hvad mener I om Immanuel Kants udsagn?

2 1 Kor 2,1-5; Gal 6,11-17

Hvorfor lægger Paulus så stor vægt på ikke at "ville vide af andet end Jesus Kristus, og det som korsfæstet"?

I hvor høj grad er I enige med ham? Hvor har I muligvis forbehold?

3 Rom 4,1-5

Hvad gør Abraham på trods af tvivl og mangler til "troens far"?

Hvad betyder det "at arbejde med fortjeneste" hhv. at få sin retfærdighed "tilregnet"?

4 Rom 5,1

Hvad udtrykker "retfærdig af tro" for jer?

Hvordan oplever I freden med Gud?

5 Matt 11,28-30

Hvilke byrder føler I jer befriet for ved at tro på Jesus?

Hvordan forstår I billedet af det "gode åg", som Jesus lægger på os?